

[Helge Madsen.]

en byrde for arbejdet, og som hæmmer produktionen. Det var også disse betragtninger, vi fremhævede ved radioudsendelserne under arbejdskonflikten i fjor. Grundskyldsreformen er indledningen til vor kamp mod monopolerne, mod mulighederne for at kunne tjene penge uden arbejde. Med angreb på os fra den mest velhavende del af befolkningen, som nok ved, hvad vore reformer vil betyde for dem, og med angreb på os fra den anden side, fra kommunisterne, som trives bedst, hvor elendigheden er størst, og som ser denne grobund for kommunismen forsvinde, med angreb fra disse to sider, som skiftevis kalder os ultrarevolutionære og ærkekonservative, er vi sikre på at være på den rette vej. Men det er vilkårene for dem, der kæmper for ret, at blive angrebet af dem, der ikke vil nøjes med det.

Der er ved denne lejlighed, hvor retsforbundet indleder et nyt afsnit, grund til at mindes de ord, som retsforbundets første ordfører her i tinget udtalte, da han holdt den første retsstatsordførelse. Han hævdede, at det ville være retsforbundets opgave først at vurdere lovforslagene ud fra retsmoralske betragtninger og derefter at se på deres hensigtsmæssighed og nyttighed. Det vil også være betragtningen for os under de nye vilkår. Vi mener fortsat, at det vil være til gavn for befolkningen og for det politiske liv, at vurderingen af, hvad der er ret, må være afgørende. Vi vil arbejde for dette synspunkt blandt vore arbejdsfæller i regeringen og her i tinget. Vi tror på, at jo flere af retsforbundets ideer der bliver omsat til realiteter, des bedre vil forholdene blive. Vi tror på disse ideers kraft til at bære vort land, og vi tror også, at det er de veje, man skal betrede ude i den store verden. Vi håber, at vi må vise os som værdige tjenere for disse ideer i den tid, der kommer.

Aksel Larsen: Jeg burde vel næsten være blevet bange for at gå herop efter den salve, retsforbundets ærede ordfører fandt sig foranlediget til at aflevere mod os kommunister, men da vi har været ude for langt værre ting fra en ordfører for partiet, der var langt bedre skåret for tungebåndet, så blev jeg ikke forskrækket.

Der har allerede under debatten været

givet så mange begrundelser eller, for at sige det rent ud, så mange undskyldninger for den trekantede regeringsdannelse, at man begriber, at hvert af de tre regeringspartier har deres meget store vanskeligheder. Det må man naturligvis tage hensyn til, og derfor bør man ikke være for ond ved dem. Jeg skal ikke bidrage til historieskrivningen om denne regerings svære fødsel ved tangforløsning, også af den grund at vort parti jo hverken har deltaget i de officielle eller i kulisserforhandlingerne mellem partierne om regeringsdannelsen. Det forbavser os ikke, at vi blev holdt udenfor. Vi er så vant til, at de, der fører demokrati i munden, har svært ved at efterleve det i praksis, men jeg kan godt se hensigten med det radikale spil om dannelsen af en ren venstre-regering, og jeg er ganske klar over, at socialdemokratiet eller dets ledelse betragtede dette radikale spil, der skulle føre til dannelsen af en ren venstre-regering, med ikke ringe velvilje, selv om en sådan velvilje måtte forekomme arbejderne uforståelig. Jeg må dog sige, at for mig ser det ud, som om disse forhandlinger, der førte til dannelsen af den regering, vi nu har, har været en blanding af pokerspil og sorteper, hvor det sidste stik blev taget hjem af en deltager, der måske helst havde set, at en anden havde taget det sidste stik.

Hvordan det nu end er gået til, så har vi fået denne regering, og vi kommunister kan ikke dele venstres og det konservative folkepartis larmende forargelse over, at de ikke fik regeringsmagten, for de to partier har nu engang ikke flertal her i tinget, og trods venstres fremgang ved valget er socialdemokratiet så ubestrideligt langt det største parti, så en regering uden om socialdemokratiet ville stride både mod demokratiets regler og mod den sunde fornuft. Derfor har vort parti, hvor vi blev spurgt, tilrådet, at det blev overladt til den højtærede statsminister som leder af socialdemokratiet at forestå regeringsdannelsen, og derfor har vi frarådet dannelsen af en regering af venstre og konservative; men hvilken regering den højtærede statsminister ville danne, hvis det blev overdraget til ham at danne den ny regering efter valget, har vi fornuftigvis ikke blandet os i, eftersom vi måtte mene, at det måtte være den højtærede statsministers og socialdemo-